

Τὸν Βλάσιον ὁ Δοσίθεος (Ἱστορ. Πατρ. Ἱεροσολ.) καταλέγων μετὰ ταῦν τῶν λογίων, ἐπαινεῖ ὡς θεολόγον, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχον.

Ἐγράψεν ὁ Γαβριήλ — Ἐξήγησιν τῆς λειτουργίας (¹).

— Περὶ Μυστηρίων (²).

— Ὁμιλίας εἰς τὰς Κυριακὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Νικηφόρος Μελισσηνός.

Κομνηνὸς ἐπονομαζόμενος. Ἐσπούδασεν εἰς τὸ ἐν Ῥώμῃ φροντιστήριον, ἔνθα καὶ ἐδίδαξε τὴν ἑλληνικὴν. Περμθεις ὑπὸ τοῦ πάπα Παύλου Ε΄. εἰς τὴν Ἀνατολὴν ἵνα κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον, μετὰ τίτλον μητροπολίτου Νάξου, καὶ ἔλθων εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Ῥαφαήλ Β΄. (1603—8), ὅπως κατορθώσῃ τὴν παρά τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀναγνώρισιν τοῦ τίτλου, ὃν ἡ Ῥωμαϊκὴ αὐλὴ τῷ ἔδωκεν, ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ νύκτωρ, διότι ὁ λαὸς ἐξεγερθεὶς ἠπέλησε τὴν ζωὴν του. Ἐλθὼν εἰς Ῥώμην διέμεινεν ἐπ' ὀλίγον· εἶτα δὲ μεταβὰς εἰς Γαλλίαν, εἰσῆχθη παρὰ Μαρίαν τῆ ἐκ Μεδίκων, ἣτις ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν ἵνα τὸν ἀκούσῃ κηρύσσοντα ἐπ' ἐκκλησίας. Ὁ Μελισσηνὸς ἀμέσως ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν, καὶ ἡ ἡγεμονίς ἐθαύμασεν ἀκούσασα τὴν εὐγλωττίαν τοῦ Ἑλληνος ἱεροκήρυκος. Τῷ 1628 προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος τῆς ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Νεαπόλεως Κοτρώνης, διώκησε τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην μέχρι θανάτου (1635) (³).

Συγγράμματα τοῦ λογιῦ τοῦτου Ἑλληνοὶ δὲν περιῆλθον εἰς γνῶσιν ἡμῶν, ἐκτὸς ἐὰν μετὰ τοῦ ὀνόματος συνετάρῃ καὶ ἡ παιδεία.

Διονύσιος Ῥάλης.

Κατήγετο ἐκ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῶν Παλαιολόγων καὶ Καντακουζηνῶν, καὶ ἦτο ἀρχιεπίσκοπος Τορνόβου καὶ πάσης Βουλγαρίας. Μετὰ τὴν ἐκ Ῥωσσίας ἐπάνοδον τοῦ πατριάρχου Ἱερεμίου Β΄ ἐστάλη ὁ Διονύσιος (1592) μετὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Γρεβενῶν Καλλιστράτου καὶ πολυαριθμοῦ ἀκολουθίας πρὸς τὸν τσάρον τῆς Ῥωσσίας, φέρων τὸ συνοδικὸν ἐπικυρωτικὸν γράμμα τῶν πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ, καὶ Ἱεροσολύμων Σωφρονίου, δι' οὗ ἀνεγνωρίζετο ὁ νεοχειροτονηθεὶς πατριάρχης Ῥωσσίας Ἰωὺ πέμπτος τὸν βαθμὸν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας. Ὑπο

(¹) Papadop. Prænot. Mystagog. σελ. 397.

(²) Ν. Βουλγάρως, Κατήχησις, σελ. 19.

(³) Rodotà, Storia del Rito Greco.